

Collarets violetes

Escrito por Isabel Franc, escriptora
Miércoles, 12 de Septiembre de 2012 18:35

No hay traducción disponible

Ves quina sort! Al meu poble es rodarà la segona temporada de la reeixida sèrie *Polses vermelles* i estan buscant figurants i figurantes. La veïna m'anima a que ens presentem. No m'hi puc negar. Per fi tinc l'ocasió de superar la meua frustrada vocació d'actriu. I vull presentar també el meu gos que, des que va veure un col·lega seu recollint un Oscar, no para de demanar-me que el porti a un càsting. A més, es tracta d'una sèrie que transmet uns valors humans indiscutibles i que ha convertit en autèntics herois (això és el que més, o potser l'únic, que li admiro) aquells nois que la malaltia condemnava a la compassió i el rebuig. I quan dic nois, com és el meu costum, dic nois, i no nois i noies.

Ja en el primer capítol (i en algun espot promocional) s'anuncia l'estructura del grup en aquests termes (copio les paraules d'en Lleó, el protagonista): "La gent d'un grup es divideix en el líder, el *guapo*, el llest, l'imprescindible, el segon líder, que seria el líder si aquest no hi fos, i la noia". Obvio el fet que la noia pateix una afecció pròpia de la feminitat occidental, el que m'inquieta és que "noia" sigui una categoria en sí mateixa. Segons aquesta teoria de composició de grups, queda clar que la noia no pot ser ni líder ni sotslíder; imprescindible ho és donat que si no hi fos el grup quedaria seriosament mancat; *guapa* ho ha de ser per força, "la noia de la pel·lícula" sempre ho és i molt, de fet acostuma ser d'aquelles belleses que gairebé no se'n troben fora de la pantalla. Em queda el dubte de si pot ser llesta o no. "La noia de la pel·lícula" no s'ha distingit mai per la seva intel·ligència (o deixem-ho en poques vegades, no ens titllin de radicals), en canvi com a *florero* sol fer molt bon paper.

No sé si per aquest petit detall es podria acusar la sèrie de masclista i Dea me'n guard de fer-ho amb la riquesa moral que aporta, l'èxit aclaparador que ha tingut i la despesa de Kleenex que ha generat. Però, com diu la dita, li falta el canto d'un duro. Per aquesta raó proposo fer una contra sèrie amb el títol *Collarets violetes*. Posem, per exemple, que en comptes d'un hospital es desenvolupa en una casa d'acollida. Posem que converteix a les filles de dones

Collarets violetes

Escrito por Isabel Franc, escriptora

Miércoles, 12 de Septiembre de 2012 18:35

---

maltractades en abanderades de la lluita contra l'anomenada violència de gènere (no sé si bé o malament perquè de fet sempre és violència d'un gènere contra l'altre). Posem que transmet valors feministes. I posem que el grup està format per: l'organitzadora, que té visió de conjunt; la diligent, activa i eficaç; la manetes, que tot ho arregla; l'astuta, que hi posa l'enginy; la interessant, amb el seu cos i el seu rostre de bellesa imperfecta; i el noi, que no sé ben bé quin paper faria, però clarament decoratiu. I li afegiríem el gos, no solament per la propensió del meu Quillo a ser actor, també com homenatge a la Georgina de

Els cinc

, heroïna literària de la nostra infantesa, tan malgirbada i poc femenina, sempre acompanyada d'un ca i, casualment, creada per una dona.